

prima instanță, jud.: T. Berdilă

dosarul nr. 2ra-979/2016

instanța de apel, jud.: G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Dimitriadi

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ștefan Merioară,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Merioară împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea stagiului de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 10 noiembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și casată integral hotărîrea Judecătoriei Cantemir din 08 mai 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 10 octombrie 2014 Ștefan Merioară a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea stagiului de muncă la Fabrica de Conserve Cantemir, Unitatea de producție frigideră, secția de sucuri pe perioada anilor 31 iulie 1986 — 31 iulie 1990, înscrierile cărora nu au fost efectuate în carnetul de muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, începând cu data de 23 octombrie 2012 la împlinirea vârstei de pensionare de 62 ani, perfectând documentele pentru a fi prezentate la Casa Națională de Asigurări Sociale Cantemir, la examinarea cererii sale s-a constatat că nu dispune de stagiul în muncă și cotizare de 31 ani și nu a îndeplinit condițiile prevăzute de legislația în vigoare, și anume a Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998, intrată în vigoare la 01 ianuarie 1999.

Indică reclamantul că, având vârsta de pensionare, nu poate confirma nici stagiul minim necesar de 15 ani, prin urmare Casa Națională de Asigurări Sociale i-a stabilit o alocație socială de stat pentru persoane vârstnice cuantumul căreia după indexare de la 01 ianuarie 2013 constituie suma de 108,44 lei.

Menționează reclamantul că, prezentând noi înscrieri, a confirmat stagiul de cotizare de 11 ani, în continuare adresându-se în mai multe instituții, inclusiv și la arhiva raionului Cantemir.

Însă, s-a stabilit că, cartea de ordine pentru anul 1986 de la Fabrica de conserve Cantemir nu a fost transmisă în arhivă, în schimb lista persoanelor care

au activat cu dânsul în perioada anilor 1985 - 1990 în unitatea de producere „Frigider”, secția sucuri în care este indicată și familia sa, ca lăcătuș categoria 5, anul 1985 - septembrie 1986, la fel cu ultimele înscrisuri din carnetul de muncă din 31 iulie 1986, care confirmă că contractul de muncă nu a fost încetat.

Afirmă reclamantul că, despre activitatea sa în secția frigorifică și sucuri o mai pot confirma și lucrătorii secției Veronica Bocancea, Zonovii Rotaru, Ion Lungu, care pot confirma stagiul respectiv de patru ani.

Prin hotărârea Judecătoriei Cantemir din 08 mai 2015 s-a constatat faptul vechimii de muncă pentru stabilirea pensiei lui Ștefan Merioară, cu includerea perioadei de activitate 31 iulie 1986 - 31 iulie 1990 la Fabrica de conserve Cantemir, Unitatea de producție Frigidere, secția sucuri, în calitate de lăcătuș categoria 5.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 22 mai 2015, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii intimatului ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 10 noiembrie 2015 s-a admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Cantemir din 08 mai 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 02 februarie 2016 Ștefan Merioară a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 10 noiembrie 2015 cu menținerea hotărârii primei instanțe, sau remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece la pronunțarea hotărârii instanța de apel a aplicat eronat normele de drept procesual și material.

Susține recurentul că, instanța de apel eronat a aplicat în speță prevederile art. 14 al Legii contenciosului administrativ, în cazul în care prin cerere s-a solicitat recunoașterea stagiului de muncă.

Totodată, consideră că instanța de apel și-a depășit limitele judecării apelului, examinând un apel nemotivat, iar apelul motivat depus ulterior, nu este clar de către cine este semnat, nefiind aplicat sigiliul instituției.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ștefan Merioară nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ștefan Merioară, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ștefan Merioară ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul lui Ștefan Merioară se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat